

KURYER LITEWSKI

W WILNIE we SRODĘ DNIA 6 STYCZNIA V. S. 1815. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta Petersburska *Akademicka*, z *Petersburga*, dnia 22go grudnia, umieściła najwyższy Jego Cesarzowski Mości rozkaz, w *Wiedniu*, dnia 19go listopada (1814) datowany, w którym wyrażono: „W nagrodę szczególniejszych dzieł rycerskich, w ostatniej wojnie okazanych, nąylaskawiey dają się półkom: ryzkiemu dragonów, chorągwie *ś. Jerzego*; wołyńskiemu ułanów, trąby *ś. Jerzego*; sankt-petersburskiemu dragonów; elizabetgradzkiemu, iziumskiemu, i pawlogradzkiemu huzarskim; strzeleckim 19mu i 44mu; kompaniiom konney artylleryi, Nr 11 i 13, znaki, pierwszemu na kaszkietach, a dalszym na giberach, z napisem: *za dystyngowanie się.*”

— Na przełożenie JW. Ministra Spraw wewnętrznych, Radzcy tajnego, *Kozodawlewa*, wydany został w *Wiedniu*, dnia 24go listopada, najwyższy Jego Cesarzowski Mości Rozkaz, aby Doktorowi, Assesorowi Kolegialnemu *Hamelowi*, nad termin naznaczony, pozwolono bawić w cudzych krajach jeszcze lat trzy, na dawniejszych zasadach. (P. P.)

Moskwa dnia 13 grudnia.

Zawczora wieczorem o godzinie 5 przybył do tutejszey stolicy Posel Perski. U rogatek przyjął go JW. Ober-Policmeyster, gdzie Posel przesiadł do karety Dworu, i jechał w nię przez miasto. Oddział dragonów poprzedzał pojazd, a towarzyszył oddział kozaków, i JW. Ober-Policmeyster z urzędnikami Policyi. Nadzwyczajnie wielkie było zgromadzenie ludu na ulicach, któremi Posel przejeżdżał. Mieszkanie dla niego przeznaczone na ulicy *twerskiej*, w domu *Katarzyny Kazickiej*. Mówią, iż Posel ma tu zabawić czas niejaki.

Dnia 12 t. m. obchodzono tu rocznicę urodzin N. Cesarza Jegomości, z wielką uroczystością w kościołach i mieście. JW. tutejszy Naczelnny Dowódca dawał wielki obiad; wieczorem zaś, w domu zgromadzenia ślacheckiego, kupcy dawali bal nayokazalszy, na którym znajdował się także i Posel perski, w bogatym oryentalnym stroju, drogiemi kamieniami i perłami przyozdobionym. Możemy powiedzieć, iż tak wspaniały obchód dawno już był w tutejszey stolicy widziany. (P. P.)

Pskow, dnia 15go grudnia.

W ostatnich dniach p. listopada i w pierwszych t. m. przeszły przez miasto nasze półki piesze *litewski i newski*, pod dowództwem JW. Jenerała Majora *Rozena*; *podolski i pernowski*, pod dowództwem Podpółkowników, *Leontiewa i Koźmina*; tudzież półki strzeleckie 2 i 42 pod dowództwem Podpółkownika *Essena*. (P. P.)

— Gazeta Petersburska, *Pocztą Północną*, umieściła nowe ofiary dobroczynne, których następujący kładziemy wyciąg:

Kupcy miasta *Arzamasa* (gub. niżnowogorodzkiej) złożyli 600 rubli, na rzecz inwalidów swojej gubernii, którzy w teraźniejszey wojnie kalekami zostali.

Urzędnicy miasta *Eochwicy* (gub. pult.), w dniu ogłoszenia miłościwego manifestu, pod dniem 30 sierpnia, uczynili następne ofiary: Major *Sawicki* darował dłużnikom swoim 313 rubli; Major *Mańko* złożył 100 rubli, na rzecz inwalidów i zniszczonych

przez nieprzyjaciela; Kapitanowie *Korsun i Pieński*, Radzca tytularny *Chrapko* i Porucznik *Łukaszewicz*, spólnie, zapłacili długi żony żołnierza, który zostaje w pełnieniu służby, żony zaś majątek był już otaczony.

W *Jeorgiewsku*, Damy złożyły 500 rubli na rzecz zniszczonych przez nieprzyjaciela.

W *Elizabetgradzie* dnia 25 listopada, z okoliczności przybycia półków *Saratowskiego i Penzeńskiego*, kupcy *Alexy Władimirów*, i *Sidor Mistiuszyn*, przeniknieni łaskami Cesarza Jegomości, przez manifest 30 sierpnia, na poddanych wyłanemi, darowali dla swoich dłużników, pierwszy więcej 17,000 rubli, a drugi około 36,000 rubli.

Obywatele miasta *Kostromy* z pobudek naymilościwszego manifestu, dłużnikom swoim, których było 16, darowali 2,512 rubli, 55 kopieiek. *Pocztą Północną* umieściła imiona tych obywateli.

Obywatel gubernii *Katarynosławskiej*, Radzca nadworny, *Mironenko*, obchodząc w majątku swoim otrzymanie naymilościwszego manifestu, pod dniem 30 sierpnia, w dniu na tę uroczystość przez siebie obranym, zaprosił sąsiadów i urzędników: w obecności których i zgromadzonych włościan jego, odprawiło się nabożeństwo i processya, po której przeczytano naymilościwszy manifest; a po mowie mianey przez tegoż obywatela, z przyklęknieniem śpiewano *Te Deum*. Tegoż dnia P. *Mironenko* następujące miłosierne oświadczył i spełnił uczynki: 1) wszystkich starszych włościańskich i dziesiątego członka z włościan swoich obdarzył chustkami i innymi rzeczami; 2) obcym włościanom, którzy u niego pożyczali zboża i karmu dla bydła, zupełnie darował należność, więcej, iak na 1,000 r. wynoszącą; 3) na wszystkich innych włościan rozdał gotowemi pieniędzmi 300 rubli, tudzież sukna i płótna więcej, iak na 200 r.; 4) dla tych włościan swoich, którzy mało mieli zboża, rozdzielił go na 1,400 r. wartości; 5) przyjął na siebie obowiazek, póki żyć będzie, opłacać za włościan swoich podatki skarbowi i dawanie rekruta; 6) przeznaczył, ażeby na urodziny każdego chłopca, na pogrzeb każdego z włościan i na każdy ślub pewną czynioną pomoc i nadto aby dawano co rok, na odzież dla ubogich 200 arszynów sukna, a na więzienie powiatowe i szpital chorych po 40 rubli; 7) postanowił corocznie dla ludzi swoich sprawiać ucztę: raz w maju, na pamiątkę naywyższego manifestu, o zawarciu pokoju z *Francją* i oswobodzenia od nieprzyjaciela; drugi raz w sierpniu, na pamiątkę szczęśliwego powrotu Cesarza Jegomości do oyczyzny z pokojem i sławą, i wydania naymilościwszego manifestu. Po tem, zacny ten obywatel czestował włościan swoich: było ich 500 ludzi; dawał dla nich obiad; po którym do późnego wieczora różnych używali weselości. Dla duchowieństwa i dalszych gości dany był obiad, w czasie którego spełniano zdrowie Cesarza Jegomości i całej Nayjaśniejszey rodziny. Śpiewanie koncertów i bicie we dzwony trwało przez dzień cały; wieczorem była wielka wieczerza.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Gazeta Petersburska *Akademicka*, z *Wiednia*

d. 27 listopada, umieszcila: „Powiadają, iż przez zawarty traktat, Prussy - Polskie ustąpienie zostały przez Prussy dla Rosyi. O Saxonii nie już teraz nie mówią. Powszechnie tu jest rozumienie, że Saxonii zostanie królestwem udzielnem, którem rządzić będzie Fryderyk Wilhelm. Co do spraw włoskich: mówią, że Parmá oddana już została dla Królowej Hetruryi: wypada więc, że ten kraj nie będzie należał do Arcy - Xiężny, Maryi Ludwiki — Mówią, że Baron Koller z ważnemi poleceniami na wyspę Elbę wyjechał. Biegą pogłoska, że Napoleon na inną wyspę przeniesiony, i, że syn jego jemuż oddany będzie — Noty, przez ministrów francuzkich podane, w bardzo mocnych są napisane wyrazach, ale i odpisy na nie są nie słabe.”

Taż gazeta pod d. 30 listopada, z Wiednia donosi: „Marszałek Bertier, który w wielu okolicznościach, zupełnie inaczej postępował, aniżeli jego towarzysze, spodziewa się otrzymać pensyą od pewnego znakomitego mocarstwa niemieckiego, za utracony Neufchatel.”

Taż gazeta pod d. 9 grudnia z Wiednia, z Korrespondenta Hamburskiego umieszcila: „Dziś rozeszła się pogłoska, iż sprawa Polski i Saxonii ostatecznie nakonieć, ze wzajemnem ukonténtowaniem mocarstw sprzymierzonych, i w taki sposób, jak było projektowano, rozstrzygnięta została. Oba te kraje, Polska i Saxonii, będą błogosławiły losowi swojemu, i ednoczącemu je z państwami, w których widzą stan rzeczy swojemu podobny; a które są w możności, ochronić je od wszelkich na przyszłość nieszcześć.

„Po ukończeniu tych ważnych rzeczy, nie trudno będzie postanowić o innych, mniej ważnych, przedmiotach; a tём samém zupełną mieć możemy nadzieję, rychłego ukończenia się kongressu.

Gazeta Korrespondenta Warszawskiego z gazet wiedeńskich, do dnia 28 grudnia dochodzących, donosi z Wiednia: „Rocznica urodzin Najjaśniejszego Cesarza Rosyjskiego, obchodzona tu była w dniu 24 b. m., w Kościele Poselstwa Rosyjskiego, uroczystém nabożeństwem, na którem znajdował się Najjaśniejszy Cesarz, i kilku obecnych tu Monarchów. Potém był wielki obiad w sali ceremonialnej u dworu, na który zaproszono wszystkich obcych Monarchów i Xiążąt, iakoteż, znajdujących się tu Rosyjskich Urzędników, pięciu klas pierwszych.

Taż gazeta z Korrespondenta hamburskiego donosi: „Ze wszystkich ministrów głównych Mocarstw, należących do kongressu, jeden tylko Lord Castlereagh zastępuje nieobecne go Monarchę; a zatem zatwierdzenie jego przychylenia się w dodatkach i umiarkowaniach, względem których często oddzielne zachodzą instrukcje, z Londynu dopiero zasięgane być musi. — Wzdłuż granic Tureckich zbierają się znaczne woyska.

Gazeta Korrespondenta Warszawskiego z gazety Berlińskiej umieszcila następującą odpowiedź Ministra hannowerskiego, Hrab. Münster, na notę pełnomocników pomniejszych Xiążąt niemieckich: „Niżej podpisany Minister gabinetowy i pierwszy Pełnomocnik N. Króla Angielskiego i Hannowerskiego na Kongressie Wiedeńskim, miał zaszczyt odebrać pismo, podane od Pełnomocników kilku Niemieckich dworów, w dniu 16 listopada dworóm Wiedeńskiemu i Berlińskiemu, a jemu dla złożenia tegoż pisma Jego Królewiczowskiej Mości, Xięciu Regentowi, przestane. Ma on naprzód za powinność oświadczyć Jasnie Wielmożnym i Wielmożnym Panom rzetelną wdzięczność za okazany zaszczyt w poleceniu jemu, ażeby w imieniu ich dworów wniósł do Komitetu, trudniącego się ułożeniem planu aktu związkowego Niemiec, przywrócenie godności Cesarskiej w Niemczech. Niżej podpisany również jest przekonany, iż byłoby nayałściwszą drogą do osiągnięcia pożądanego związku wszystkich państw Niemieckich, utrzymywać, iako zasadę, dawną konstytucyą Rzeszy, korzy-

stać z doświadczeń ostatniej, pełnej ważnych wypadków, epoki, i oczyścić tę konstytucyą z niedoskonałości, które się przyłożyły do jej upadku. Jego Królewiczowska Mość, Xiążę Regent, w zupełności pochwalił ten zamiar niżej podpisanego, i stosownie do niego raczył mu wydać instrukcje w przedmiotach, dotyczących spraw Niemieckich. Nie będzie zbyt rzeczą, uczynić w tój mierze uwagę: iż zamiar utrzymania godności Cesarskiej, mógł być popierany z tem większą wagą ze strony Hannoweru w ten czas, kiedy N. Król Wielkiej Brytanii, w znaczeniu swoim, iako Elektor świętego Państwa Rzymskiego, nigdy nie chciał uważać za ważne, zniesienie jego konstytucyi. W takimto duchu odpowiedział Król Jmć na uczynione w swoim czasie ze strony dworu Austriackiego doniesienie, o złożeniu Niemieckiej korony, oświadcza: iż tego kroku, ile z przymusu następującego, uznać nie może; i, że uważać będzie ciągle Rzeszę i Naczelnika jej za istniejących, zgodnie z prawami.

„Stosownie do tych okoliczności, niżej podpisany, od chwili przystąpienia Austrii do wielkiego przymierza, na rozkaz dworu swojego, nie przestawał używać wszelkich środków namowy, dla skłonięcia Austrii do przyjęcia nanowo korony Niemieckiej.

„Jednakże te usiłowania, z powodu wydarzających się przeciw nim trudności, były nadaremne; a ze strony Austriackiej uczyniono oświadczenie, w taki sposób, który ułatwił rozumienie warunku traktatu Paryzkiego: iż niepodległe Państwa Niemieckie, przez związek federacyjny z sobą połączone, nie będą miały. Wielka Brytania i Hannower przystąpiły do traktatu Paryzkiego, i chociaż n. Niemanie i życzenie Jego Królewiczowskiej Mości Xięcia Regenta są w tój mierze niezmiennie; jednakże Jego Królewiczowska Mość musi je uważać, iako rzecz, którą jedynie dobrowolne porozumienie się ze stronami, mającemi udział w powszechnym pokoju, spełnić jest zdolnem, a która, nie może być przez ministrów jego wystawioną za przedmiot sporów w układach, opierających się na powyższym wspomnianem połączeniu.

„Gdyby względem przywrócenia godności Cesarskiej, żadne w traktacie Paryzkim niezaszły były układy; gdyby inne Mocarstwa nie były za jej ustaniem; w ten czas niżej podpisany byłby zaiste zupełnie za mniemaniem podanem mu przez tajnego Brunswickiego Radcę, Pana Szmid - Fizeldeka, iakoby traktat Paryzki nie wyłączał zgola możliwości mianowania Naczelnika Rzeszy; lecz w obecnym położeniu rzeczy, mniema podpisany, iż musi przestać na złożeniu tój odpowiedzi, w wydziale spraw Niemieckich: a to tem bardziej, kiedy, zamiar dworów Niemieckich, wynurzenia życzeń swoich w tym, tak ważnym przedmiocie, całkiem spełniony już został, przez podanie noty do dworów Austriackiego i Pruskiego, i niżej podpisanemu, który chętnieby nadal popierał takowe życzenia, gdyby widział przed sobą nadzieję osiągnięcia pożądanego skutku. W tymto względzie za pierwszą do niego odezwą przez Pana Szmid - Fizeldeka, oświadczył, iż oprócz praw, iakie miano zamiar nadadź godności Cesarskiej, pragnie także być zawiadomionym, o środkach, które mają chęć powierzyć przyszłemu Cesarzowi, ażeby go postawić w możliwości skutecznego działania. W tój mierze milczy zupełnie udzielona odpowiedź. Trudno zaiste, ażeby tak ograniczona władza, iaką Cesarz Rzymski posiadał w Rzeszy w ostatnich czasach, mogła być przez co innego zastąpioną, iak przez poruczenie jemu siły wojskowej, naprzykład nieustającego woyska Rzeszy.

„Bez urządzeń tój natury nielatwoby przyjąć Austrię godność, pozbawioną rzeczywistości i wpływu. Lecz z drugiej strony zawierzenie takowych środków, wieleby we względzie większych Niemieckich i niektórych Europejskich dworów, znalazło trudności.

„Niżej podpisany nie omieszka udzielić sobie notę przestać Miłościwemu swemu Monarsze, który uzna w niej z wdzięcznością dowód szanownego zaufania byłych swoich współstanów. Podpisany ma zaszczyt zapewnić Jaśnie Wielmożnych i Wielmożnych Panów o swoim dla nich szacunku.”

„Dan w Wiedniu d. 25 listopada 1814.
(podpisano) Hrabia E. Münster.”

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 23 grudnia.

Dnia 20 t. m., o godzinie 6 wieczorem przybył *Monsieur do Sens*: konie zostały wyprężone, a lud z okrzykami radości zawiózł go do przygotowanego dlań mieszkania. Dnia 21go udał się Xiążę do katedralnego kościoła, gdzie pomnik dla zmarłych jego rodziców nanowo został wystawiony; był obecny temu obchodowi, który odprawiał Biskup *Troies*. Dnia 22go *Monsieur* powrócił do Paryża. Xiężna *Angoulême* wyjeżdżała na jego spotkanie.

Dnia 15go t. m., przedstawiana była Królowi Pani *Buard*, która już liczy 101 lat od zamążpójścia, i otrzymała pensyą 300 franków. — Był także prezentowany Królowi Xiążę *Richelieu*.

Chateaubriand w swoich politycznych uwagach, o sprzymierzonych mówi w te słowa: „Możnaż nie uczuć, jak ślachećne i wspaniałe było postępowanie sprzymierzonych? dali oni w Paryżu przykład dotąd niewidziany, a może i nie prędko zdarzyć się mogący, w dziejach świata. Zostanie to wiecznie pięknem, wiecznie wielkiem, iż od rozwalin Moskwy przybyli oni dla zachowania pomników w Paryżu. Austrią, która tyle podjęła ofiar, Prussy co tyle zniszczeń doznały, najmniejszą nie czyniły zemsty, owszem Monarchowie sprzymierzeni, uwielbiając nasze męstwo, a swych zapominając uraz, tak byli skromnymi, iż mieszkać nawet nie chcieli w pałacach cesarskich, a tylko szczęściem naszem zająć się byli.”

Paryż dnia 24 grudnia.

Król Pana *Caminade de Castro*, dawniejszego Miastra prośb, do Londynu wysłał, dla zawiezienia ozdoby orderu *s. Duchu*. Poseł nasz przy dworze tamtejszym, Hr. *La Chatre*, ma ją złożyć Xięciu *Rejentalowi*.

Minister *Montesquieu* 23 t. m. podał do Izby deputowanych patentu Indygenatu dla Marszałka *Massey* Xięcia *Eslingen*, Hrabów *Ferino*, *Saur*, *Bilderbusch*, *Lambrecht* i *Corvetto*, oraz dla Admirała Hr. *Verhuel*.

Mówią, iż 1go marca następującego roku, obie Izby rozpoczną swe posiedzenia.

— Piszą z *Valladolid*: „Poseł francuzki w całej podróży swej przez Hiszpanię z największą uprzejmością i dystynkcyą był przyjmowany, gdyż rozsądniejsza część narodu dobrze jest przekonana o tej konieczności, że Francya i Hiszpania w szczerych i przyjacielskich związkach z sobą zostawać powinny.”

Rada Kastylijska zatrudnia się teraz rozwiązaniem pytania, które osoby do Hiszpanii powróciłyby mogły, a które na wygnaniu zostać powinny?

Z Hiszpanów i Portugalczyków, na żołdzie francuzkim zostających, ma się formować regiment dla osad naszych. Zatrudniają się teraz także urządzeniem szpitali wojskowych. Medycy i Chirurgowie, którzy w nich umieszczeni być mają, wezwani już zostali.

Nie bez przyczyny gazety angielskie niedawno donosiły o spisku, który w dniu bytności Króla na teatrze *Odeon* miał wybuchnąć: gdyż nie małe u nas sprawiło zadziwienie, że cała ulica *Thionville*, aż do samego teatru, wojskiem osadzoną była. Bardzo wiele osób, które na teatr iść chciały, do domów powróciło.

Sprawiło to u nas wrażenie, iż, od niejakiego czasu, zgola tu nie mówią o Marszałku *Ney*.

Kommissya Izby deputowanych złożyła raport względem projektu zmniejszenia liczby Członków

trybunału kassacyjnego do 42: „Król, rzekł *P. Flaugergues*, przyrzekł żadnego sędziego bez przyczyny z urzędu nie składać, ale też nie kazał niepotrzebnych urzędników utrzymywać. Zmniejszenie krań naszego nieodbitem czyni zmniejszenie osób trybunału kassacyjnego. Łącząc trzech prezydentów, ma się trybunał ten składać ze 45 osób, na trzy sekcye podzielonych, każda z 15 osób. (W projekcie królewskim było tylko 12 osób w sekcji spraw cywilnych; ale Kanclerz oświadczył, że to jest omyłka piszącego zamiast 11: gdyż powinna być liczba nieparzysta). Kanclerz, podług projektu królewskiego, nie ma szczególny dla siebie sekcji, ale na powszechnem zebraniu prezydować.

Izba Deputowanych zakończyła już swe narady, względem odpowiedzialności Ministrów. Szesć artykułów o sposobie sądenia spółników przestępstw Ministra, *P. Lainé* zawarł wiednym: „iż oni równie, jak ministrowie przez obie Izby sądeni być mają.”

Hr. *Perigord*, brat Xięcia *Taillera*, jak słysząc, mianowany jest wielkorządcą w *St. Germain*. Jenerał *Mina* wyjechał do Anglii. — Posiedzenia obudwu Izb, sam Król ma zamknąć.

Moniteur umieścił następującą wiadomość: „W dniu 10 t. m. miał audyencyą u N. Pana *Baron Dryzen*, Jenerał Porucznik Rosyjski, dawniejszy wielkorządcą w *Nilawie*. Ludzkości jego doświadczyli *Francuzi*. W nader pochlebnych wyrazach oświadczył mu Król ukontentowanie swoje, a ująwszy go za rękę, jako dobry oyciec, chcący się wywdziękzyć za dobrodzieystwa dla dzieci jego wysławiane, rzekł: „z prawdziwą radością oglądam dobrego przyjaciela *Francuzów*: oglądam tego, który z nami wszystkimi tak dobrze się obchodził.” (Wiadomo, że Król dawniej długi czas w *Nilawie* przebywał). Jenerał odpowiedział Królowi w krótkich wyrazach, ile mu wzruszenie jego dozwoliło. — W ostatnich czasach dała się postrzedz wielka zgoda w Ministrze spraw wewnętrznych, Xięciu *Montesquieu*, z Członkami Izby Deputowanych, którym talenta, a szczególnie projekt, powrócenia dóbr emigrantom, wysoką zaletę u dworu zjednały, przez co opozycja niezmierznie się osłabiła.

Utrata *Włoch*, największą się czuć dać fabrykantom *lugduńskim*, którzy dawniej takie doświadczały łatwości w sprowadzaniu surowego iedwabu, a teraz nie małe clo płacić, i wiele innych kosztów na jego sprowadzenie ponosić muszą.

Stosownie do urządzenia Królewskiego, wszyscy, niebędący w rzeczywistej służbie Jenerałowie i oficerowie, od nowego roku, półowę tylko pensyi pobierać mają. Inne urządzenie, zaleca wszystkim *Francuzom*, w obcej służbie bez pozwolenia Królewskiego zostającym, iżby najdalej do dnia 15go kwietnia roku następującego, do *Francyi* powrócili, a to pod karą utraty praw narodowych we *Francyi*.

W stolicy zupełną teraz panuje spokojność: bażek nawet nie słysząc o spiskach i tym podobnych. — Potwierdza się wiadomość, że *P. De la Røge Jaquelin*, będzie usunięty ode dworu. Mówią, iż Jenerał *Fressinet* został aresztowany. — Od dnia 1 stycznia roku następującego nie wolno będzie przebywać w Paryżu żadnemu Jenerałowi, Oficerowi i Podoficerowi, do załogi Paryżkiej nienależącemu, pod jakimkolwiek bądź pozorem, bez wyraźnego pozwolenia Ministra wojny: przeciwnie postępujący utracają pensyę. (z *Gaz. Berlin*.)

A N G L I A

Londyn, dnia 18go grudnia.

Lubo do Rządu naszego codzień przybywają gońcy z *Gondawy*, wiadomo jednak jest z pewnością, iż układy z *Ameryką* nie przysły do skutku. Wczoraj jeszcze przybył gońiec z *Gondawy*, lecz i ten nie przywiózł żadnych pomysłnych wiadomości. Układy w *Gondawie* odbywają się z pośpiechem, i muszą być bardzo interesujące, kiedy bieg gońców tak jest czę-

ty, i tato okoliczność daie powód do nadziei rychłego zawarcia pokoju. — Wiadomość, iakoby naczelnicy murzynów, na wyspie *St. Domingo*, mieli zamiar oświadczyć poddanie się Królowi francuzkiemu, nie została potwierdzoną. Listy odebrane później z tej wyspy, przeciwne zupełnie zawierają doniesienia. — Usiłowania *P. Canning*, ażeby Rząd Portugalski skłonić nakoniec do zaniechania handlu niewolnikami, były dotąd bezskuteczne. — Znaczna liczba wojska zbiera się na wyspie *Wight*, i ma być wysłana do Indyy. — Z Indyy wschodnich donoszą co następuje: List z *Bauka* odebrany donosi, iż Kapitan *Hil* około wyspy *Pulo Ponang* nie daleko *Bengalu* pobił flotę złożoną z 860 korsarskich Malajskich statków, z których 30 zabrał, a resztę rozproszył. Utarczka trwała więcej iak siedm godzin, a Malajczycy tak uporczywie walczyli, iż ich tylko 14 żywych schwytano.

Londyn, dnia 19go grudnia.

Od pięciu dni trwające wiatry zupełnie przerwały związek między Anglią i lądem. Możemy się teraz uważać, iakby od całego świata oddzieleni Brytanami. (*Penitus toto divisos orbe Britannos*). Wszystkie wiadomości z portów naszych wschodnich i zachodnich o samych tylko nieszczęściach, rozbiaciach i szkodach donoszą.

Z Ameryki dowiadujemy się: że *P. Jefferson* przyjął urząd Sekretarza Stanu; że tam skłonni są do pokoju, ale też mocne mają postanowienie przeciwko wszelkim napadom najmocniej się uzbroić. W górnej Kanadzie dowodzi Jenerał *Drummont*, w dolnej *Sir G. Murray*. *Sir G. Prevost* utrzymał się na dowództwie cywilnym. (podług *Kuryera*, *Sir G. Murray* ma tylko stłumienie o kwaterunku dla wojska.)

Dnia 18go t. m. Cesarzsko-Austryacki, Poseł miał u Xiecia Regenta audyencyą w *Carltonhouse*. — *X. Karolina* 17 do *Cranbourn-Lodge* przybyła.

W mieszkaniu wiejskiem Xiecia *Kent w Kew*, robią się przygotowania na przyjęcie wkrótce mającej przybyć Xieżny *Cumberland*.

Od dnia 1go maja w wojsku angielskiem rozwiązano 14ty korpus wojska liniowego, i drugie bataliony dwódziestu czterech półków, nadto 68 półków milicyi w Anglii, a 30 w Irlandyi. Jeszcze pod chorągwiami zostaje milicyi w Anglii 26, a w Irlandyi 9 regimentów.

Wynaleziona przez pewnego Niemca (*Fr. König*) i w Londynie używana machina drukarska, która w sztuce tej wiecznie epokę stanowić będzie, porusza się za pomocą pary, i tak jest urządzoną, iż człowiek uważać tylko powinien na formy do ram zastrubowane. Należy tylko machinę papierem opatrzyć: sama ona formy osadza, nakłada farbą, zakłada papier na formę, wyciska druk, podaje wydrukowany papier przystanowionemu dozórce, i w tymże momencie formę na nowo farbą pociąga; a wszystko to idzie tak śpiesznie i tak regularnie, iż w każdej godzinie 1,100 arkuszy drukuje.

Podług listy, na żądanie Parlamentu sporządzonej, parlamentowi podanej i od niego potwierdzonej, ludność Brytanii W. (t. i. Anglii, Wallii i Szkocyi) wynosiła w r. 1801, dusz 10,942,646; w r. 1811, dusz 12,596,803, (1,654,157 więcej). Wojsko w r. 1801 liczyło 470,596 głów, w 1811 r. 640,500. Stosunek ludności płci jest, iak 10 męz. do 11 kobiet. Z metryk pogrzebowych pokazuje się, że od roku 1780 zmniejszyła się liczba umierających w Brytanii W.. W r. 1780, umierał jeden ze 40, w 1810 r. jeden z 50. Ochrzczonych, od r. 1801 do 1811: 9,315,016. Pogrzebionych 7,116,033; w tej liczbie kobiet 1,231 więcej, iak mężczyzn. (z *Gaz. Berliń.*)

N I E M C Y.

Hamburg, dnia 30go grudnia.

Listy datowane dnia 27 t. m., któreśmy, tyłkoco, z *Amszterdamu* otrzymali, przyniosły ważną wiadomość, że wieczorem dnia 24 t. m. pokój przez angielskich i amerykańskich pełnomocników w *Gandawie* podpisany został.

Naczelnny dowódzca wojsk rosyjskich, które z okolic naszych wyszły, Jenerał *Bennigsen*, znajduje się teraz w *Hannowerze*. (z *Gaz. Berliń.*)

Lubeka, dnia, 26 grudnia

Dnia dzisiejszego, przechodził przez miasto nasze żytomirski półk rosyjskich Ułanów, pod dowództwem Jenerała *Argamakowa* 2. Zachowana karność, piękna postawa, ubiór, konie, szczególniejszą uwagę i szacunek dla półku tego zjednały. Na wtorek spodziewamy się półku *taganrogskiego* ułanów i *irkuckiego* huzarów. (z *Gaz. Berliń.*)

H O L L A N D Y A I N I D E R L A N D Y

Leyda, dnia 20 grudnia.

Listy od granic francuzkich donoszą, iż w departamentach *Pas de Calais*, *Du Nord*, *Des Ardennes*, i *Mozelli* nakazano niezwłocznie organizować gwardye narodowe, które spólnie z wojskami liniowymi, albo w ich niebytności, służbę pełnić mają. Już się to wykonywa w *Dunkierce*, *Douay*, *Arras*, *Lille*, *Valenciennes*, *Metz* i innych miastach. Na oficerów do tych nowych korpusów wybierają z klasy właścicieli dóbr, którzy w tej chwili dla teraźniejszego Rządu największe poświęcenie się okazują. Od niejakiego też czasu wiele Jenerałów, szczególnymi instnkcyami od Ministra wojny opatrzonych, do fortec francuzkich przybyło. Rzecz naturalna, iż przedsięwzięcie tych środków daie pobudkę do rozmaitych domysłów; jednakże powszechne jest we Francyi mniemanie, iż nowy Rząd nie ma innych wiodków nad ten, iżby w czasie, kiedy się wielkie sprawy Europy rozstrzygnąć mają, mógł dla siebie bezpieczeństwo zapewnić: a to pewnięsza, iż nigdy korespondencya między *Calais* i *Douvre*, tak częsta nie była, iak jest teraz. (z *Gaz. Berl.*)

Bruxella, dnia 23 grudnia.

Twierdze francuzkie ciągle się uzbraiają. Z naszej też strony nie jesteśmy nieczynni. Wszyscy oficerowie angielscy i hannowerscy, którzy się byli oddali, na powrót powołani zostali.

Pełnomocnicy Amerykańscy wiele okazują skłonności do pokoju z Anglią. Angielscy tymże uczuciem zdają się być przejęci; a codzienne prawie konferencye szczęśliwy rokują wypadek. (z *G. Berl.*)

W Ł O C H Y.

Gazeta Ryska *Zuschauer*, ze *Włoch* donosi: „Kray ten stał się przedmiotem większej uwagi polityków, iak był dotąd — W *Paryżu* Włoch jeden, imieniem *Buseli*, wydrukował pismko; które wielką uwagę ściągnęło, a od Króla ze smakiem było czytane. W piśmie tém projektuje autor, ażeby całe *Włochy* podzielić na państwa fedaracyjne, którychby głową był Papież, a stolicą związku miasto *Rzym*. — Za rozszerzanie pism szkodliwych prócz aresztowanych w *Wenecyi*, pociągnięty jeszcze został Jenerał *Lecchi*. — Na wyspie *Korfu* zrobiło się powstanie ludu, które załogę angielską do cydadelli zamknąć się przymusiło. — Izba niższa Parlamentu sycylijskiego podała projekt sprzedaży wszystkich dóbr duchownych na wieczny procent.”

X I E Ż T W O W A R S Z A W S K I E.

Gazeta Petersburska Akademicka pod d. 5 grudnia donosi z *Warszawy*: „Temi dniami przybyły tu liczne oddziały jazdy polskiej i oddział artylleryi, które przed Cesarzewiczem Jegomością, W. Xiażęciem *Kostantym*, odbywać będą obróty, podług nowych ewolucy.”

Taż gazeta pod d. 5 grudnia z *Warszawy* donosi: „Wkrótce rozpocznie się tu formowanie polskiego wojska.”

S Z W E C Y A

Dnia 14 grudnia Deputowani Królestwa Norweskiego, uroczystą mieli audyencyą u Króla, Xiażę następcę tronu i Xiażę *Oskar* znajdowali się na tym akcie w koronach i purpurach; a sam tylko Król miał berło. (z *Gaz. Rysk. Zuschauer.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE

Dnia 24 grudnia uroczystie obchodzono w *Hamburgu* rocznicę urodzin N. Cesarza Wszech Rossy.

Z *Karlsruhe* donoszą pod 16 grudnia: Wczora Gustaw Królewicz szwedzki, syn N. Królowey *Fryderyki*, w obecności całego dworu, uczynił wyznanie wiary, naprzód w języku szwedzkim, a potem w niemieckim. Jutro z N. Matką i wszystkimi Członkami rodziny przystąpi do ś. Komunii.

Na zgromadzeniu Stanów *Hannowerskich* głosowano względem pytania: czyli obrady seymowe mają się odbywać publicznie lub nie? Większością jednego tylko głosu rozstrzygnięto, *negative*. — Po wybraniu Prezydenta, syndyków, sekretarzy i po ułożeniu innych postanowień, rozpoczęły się posiedzenia Deputowanych.

Miasto *Hamburg*, kazało wystawić latarnię wielką z lampami i rewerberami, na wysokiej wieży wyspy *Neuwerk*. Latarnia ta wznosi się na 20 stóp nad powierzchnią morza, i dnia 29 grudnia pierwszy raz będzie oświetlona.

Za przybyciem Jenerała *Kollera* na wyspę *Elbę*, podług iednych doniesień, *Napoléon* miał być bardzo zasmucony, podług drugich nadzwyczajnie wesół.

Uczyniono postrzeżenie, iż gazety *Paryżkie* siłą się nad wychwalaniem Konstytucyi; i że nawet osoby do dworu należące, które dawniey naywięcej się opierały systematowi Konstytucyjnemu, zupełnie odmieniły zdanie. Król, z wielką energią w tym względzie się oświadczył.

Jeden z dzienników nadreńskich czyni uwagę: „Teraz, kiedy nieurzędowe gazety *Paryżkie* zaręczają, że *Francya* nigdy nie była dla *Prus* nieprzyjaciółką, ale sam tylko *Napoléon*; *Monitor* mocne zawiera myśli przeciwko *Prusom*; a gdy on teraz iedną jest gazetą urzędową w *Francyi*, wypada więc, że słowa jego są urzędowe. „

Xiążę *Pokoju*, miał sobie kupić dom w *Porto-Longone*, i ma zamiar przeniesienia się na wyspę *Elbę*.

Król *Francuzki* ustanowił w *College de France* katedrę języka *Chińskiego*.

Norwegia, na mocy aktu zjednoczenia, będzie miała własny swój dług narodowy, bank i mennicę.

Wentrylog, i, iak sam siebie mianuje, Profesor *Fizyki* bawiący, *P. Comte*, niedawno sztuki swe u dworu *Francuzkiego* pokazywał, i bardzo przyjemnie zabawił familią *Królewską*. Naybardziej się podobała ta sztuka: Król chciał, ażeby pewne brylanty znalazły się w bębnie gwardyi stu *Szwajcarów*: przerznięto skórę bębna i nyrzano leżące tam brylanty.

Dwór *Pruski* włożył na trzy dni żałobę po Xiąciu *Ludwiku Waldek*.

Z *Monachium* pod 22 grudnia donoszą, iż wkrótce spodziewają się tam powrotu NN. Królestwa *Ichmość*.

W czasie ostatniej reduty w *Wiedniu* aresztowano sześciu rzezimieszków, nader biegłych w kunszcie swoim, szczególniej ieden z nich oddawna zajęty był tym rzemiosłem. Nosił on uniform znakomitego oficera; ale *Policya* dawno miała baczne na niego oko. Nasadzona od niey osoba wywabiła go do innej sali pod pozorem, iż obraził pewną damę. Przy aresztowaniu znaleziono przy nim, 11 pugillarów, które powyciągał z kieszeń na tej reducie.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

3. Od *Mińskiego Guberskiego Rządu* czyni się ogłoszenie: iż wydana od JW. Jenerała *Leyntanta* i kawalera *Hrabiego Alexandra Iwanowicza Ostermana*, w roku 1812, dnia 27go maja, *Plenipotencya* Kolegialnemu *Registratorowi* *Wincentemu Kaszewskiemu*, który nie wiadomo gdzie się obrócił w czasie nieprzyjacielskiego nayscia na gubernią *Mińską*, z mocą zupełną czynienia w interessach, teraz też *Plenipotencya*

przez pomienionego *Hrabiego Ostermana* uznaje się za nie ważną, i żeby wspomniany *Kaszewski*, na mocy iey nie mógł więcej czynić, przez ninieysze się ogłasza. Dnia 17 *Decembra* 1814 roku.

Expedytor *Iwanów*.

3. Od *Kantoru Mińskiego woyskowego Szpitalu*, czyni się ogłoszenie: iż po zmarłych, którzy się w nim znajdowali *Oberoficerach*, za sprzedanie przez publiczną licytacyą rzeczy ich własnych, i w gotowości znalezione pieniądze *assignacyami*, a mianowicie świty *JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI* wydziału *Kwatermistrzowskiego* *Kapitana Ahanywa* 281 rubel, 53 kopieiek; *Alexo* - *Polskiego* *pieszego* 1 ółku *Szt. bskapitana Horbatskiego* 64 ruble 40 kopieiek; *Tulskiego* *gar-nizonu* *Praporczyka Woronina* 26 rubli. 10 kopieiek; *aptekarzkiego* *provizora Korbusa* 543 rubli, 20 kopieiek, w celu, ażeby się stawili pomienionych osób *Sukcessorowie* do tegoż *Kantoru*, z dowodami prawnymi w terminie ustanowionym. Dnia 18 *decembra* 1814 roku, w *Mińsku*. *Dozorca* 12 klasy *Polutow*.

OGŁOSZENIA SĄDOWE

3. Od *Sądu Głównego Mińskiego* 2go *Departamentu* czyni się ogłoszenie, iż na skutek *Ukazu Rządzącego Senatu*, pod dniem 23 *Nowembra*, roku terażniejszego, z numerem 1402, podług zapadłej w tymże *Departamencie*, dnia 18 terażniejszego *decembra*, rezolucyi, ustanowionemu nad majątkami *Jenerała Majora Wiszczyńskiego* *Sądowi Exdywizorskiemu* przepisano, iżby nieodmiennie 3 *februari* nadchodzącego 1815 roku, w tymże samym komplecie, iaki składał się 20 *maja* 1812 roku, przybywszy do majątku *Porze-cza*, w *Powiecie Bobruyskim* położonego, przystąpił do zupełnego ukończenia poruczonego sobie dzieła, i to we wszystkich jego częściach dokonał, bez rozjeżdżania się z miejsca dla *Sądu* przeznaczonego. Do którego to *Sądu*, ażeby wszyscy *Kredytorowie* i *Pretensorowie* *Jenerała Majora Wiszczyńskiego* z należnemi dowodami obwieszcza się. Dnia 19 *Decembra* 1814 roku. W obowiązku *Sekretarza Arcimowicz*.

3. Dekretem *Remissyynym* *Sądu Głgo* 2go *Depar. Guber. Grodzień.* w roku 1814 *Julia* 13 dnia zapadłym przeznaczony został, *Sąd Taxatorsko - Exdywizorski* na rozdział majątku *Szeypiak*, w *Pocie Słonińskim* i *Wolkowyskim* położonych, do aktorstwa *W. Wincentego Kielczewskiego* *Sędziego Granicznego* *Słoniń.* należnych — Za przewodnictwem *wzmienionej Remissy* *Urząd Exdywizorski* roku 1814 dnia 15 *augusta* do *Szeypiak* zebrany, właściwą w pierwszym zjeździe czynność ułatwił, i termin powtórny zjazdu dla ukończenia rozpoczętego dzieła *Exdywizyi* na dzień 21 *aprila* 1815 roku odłożył — A między tym spełniając reguły, Dekretem *Sądu Głgo* przepisane, postanowił przez gazetę *Kuryera Litgo*, trzykrotną ninieyszą uczynić awizacyą, iżby wszyscy *Kredytorowie*, i *Pretensorowie*, do majątku *W. Wincentego Kielczewskiego* sprawiedliwie przychodzić mogący, dla uzyskania przyzwoitey, prawney iednoczasowey satysfakcyi, w terminie 21 *apryla* 1815 roku przed *Sądem Exdywizorskim*, z dowodami *pretensye* realizować mogącemi, w *Szeypiakach* stawali — Kto zaś z wyrażonych *Kredytorów*, lub *pretensorów* *W. Kielczewskiego*, na czas oznaczony nie przybędzie, i przed ostatecznym Dekretem rzetelnych dowodów względem swey należności przed *Sądem Exdywizorskim* nie okaże, ten później chociażby miał naysłuszniejszą *pretensyą*, wedle zastrzeżenia *Dekretu* *Sądu Głgo* utraci prawo poszukiwania swey należności, i całą *pretensyą* wieczney *amissyi* podda — Takowe ogłoszenie stosownie do poruczenia *Sądu Exdywizorskiego* podając, podpisuję *Józef Witkiewicz* *Ziem. i Grodzki Prażański*, oraz *Exdywizorski Regent*.

O S W I A D C Z E N I E.

Wypis z Ksiąg Ziemskich Powiatu Wileńskiego — Roku tysiąc osiemset piętnastego miesiąca Januarius drugiego dnia. — Przed Aktami Ziemskimi Powiatu Wileńskiego Stawiając osobiście W. JPan Jan Jarząbkiewicz oświadczenie niżej wyrażające się do Akt podał — którego wyrazy takowe: Niżej podpisany Plenipotent w Imieniu WW. Michała i Anieli z Moygisów Merfeldów Chorążych Xięstwa Inflandzkiego najsolenniejze zapisuje oświadczenie wespół z Manifestem na JPana Justyna Franciszka Merkiewicza Poręcznika był. wojsk Poll. z następnych pobudek: Pan Markiewicz Poręcznik, spełniając obowiązki Plenipotenta w Dobrach Poławieniu u WW. Merfeldów, i urządzając interesami tychże, miał sobie powierzone różne papiery do Spraw z wielu osobami, Obligi, Wexle, Karty, dla odebrania za niemi należnych summ, niemniej wszelkiego tytułu Dokumentów, do układów i interesów różnych regulujące się; nadto: pod czasem swojego obowiązku, z kasy WW. Merfeldów guro do czterdziestu tysięcy złotych w gotowym groszu wybrał, oprócz tego dla sformowania Skazek ludności w Poławieniu i dalszych Dobrach znajdujących się w roku tysiąc osiemset jedenastym przez Rząd rekwirowanych, wziął tenże JPan Markiewicz kilkanaście Blankietów, iedne z podpisami obóyga WW. Merfeldów, a inne z po oddzielnym podpisami stosownie do natury majątków, z których ludność miała być podana, kiedy iednak JPan Markiewicz z gotowych pieniędzy nie obliczywszy się — Papierów żadnych sobie poręczonych nie powrócił, informacyi żadney o interesach nie dał, z powierzonych sobie Blankietów nie usprawiedliwił się, a nadto gdy jest przekonanie ze Skazki ludności na mocy Plenipotencyi sam podpisał, a Blankieta nie wiadomo dla jakich widoków w ręku swoim niewolnie zatrzymawszy, bez odpowiednio z Dóbr Poławienia wydał się, i góro od roku żadney o sobie wiadomości i zgłoszenia się nie dał. — Gdyby zatem JP. Markiewicz nie przedsięwziął jakich obrótów i kondyktów Blankietami, na krzywdę WW. Merfeldów, nim ciż WW. Merfeldowie powezną wiadomość o miejscu przebywania JPana Markiewicza Poręcznika i rozpoczną kroki prawne w pozyskaniu swojej własności w gotowym groszu zabranej; niemniej nim zmuszą rygorem Prawa tegoż JPana Markiewicza do powrotu sobie niewolnie zadzierżonych Blankietów do zapisania Skazek powierzonych, niemniej Obligów, wexłów, kart, dla odebrania za niemi summ WW. Merfeldów należnych, oraz innych wiele papierów do promowania interesów, z wielu osobami przyporęczonych, równie też nim Sądownie tenże JPan Markiewicz WW. Merfeldów ze wszystkich szczegółów usprawiedliwił się i okalkulowanym zostaniem, tymczasowie takowym Aktem w imieniu WW. Merfeldów JPana Justyna Franciszka Merkiewicza Poręcznika najsolenniej manifestując zapowiada, i wszystkich w ogólności ostrzega, eżeby żadnych Blankietów z podpisami WW. Merfeldów, lub też na nich kondyktowie zaściagnionych Skryptów, nikt nie ważył się od JPana Markiewicza nabywać, i z nim w rzeczy tychże Blankietów w żadne układy na krzywdę WW. Merfeldów niewchodził — gdyż te wszystkie Blankieta w ręku JPana Markiewicza niewolnie zadzierżane, iak do zwrotu WW. Merfeldom należą, tak też onych w innym obiekcie niewolnie i kondyktowie, przez JPana Markiewicza użycie do żadney odpowiedzi zobowiązywać WW. Merfeldów nie może — Takowe oświadczenie wespół z Manifestem w imieniu WW. Merfeldów na JPana Markiewicza Poręcznika zanosząc i zapisując w Akta Ziemskie Powiatu Wileńskiego, iako Plenipotent własną ręką podpisał — Dział tysiąc osiemset cztertnastego roku miesiąca Oktobra piętnastego dnia, u tego oświadczenia podpisał takowy: Ignacy Byczkowski Starosta Jankuński. Po podaniu do Akt jest takowe oświadczenie do Ksiąg Ziemskich Powiatu Wileńskiego wpisane — z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową Ziem. tegoż Powiatu Wileń. jest wydan.

Correctum Adam Dankusza Ziem. Pttu Wileń. Regent.

3. Excerpt oświadczenia z Protokołu potocznego Ziemskiego powiatu Wileńskiego w dacie niżej wyrażającej się zapisanego et Eorundem pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż Pttu Wileń. jest wydan.

Roku tysiąc osiemset cztertnastego miesiąca decembra dziewiętnastego dnia.

Przed aktami Ziemskimi Powiatu Wileńskiego stawiając osobiście W. JPani Barbara z Narkiewiczów primo voto Roubina ad Presens Konwicka oświadczenie niżej w treści wyrażające się wpisać do protokołu podała w następnym brzmieniu pisane oświadczenie wespół z najsolenniejszym zażaleniem imieniem W. JPani Barbary z Narkiewiczów wprzód Roubiney, a teraz Konwickiey czyni się w rzeczy następują i oto: w dodatku Kuryera Litewskiego pod Numerem setnym doczytnie żalująca paszkwilnie przeciwko sobie w Imieniu Roży Hromykonny Budowniczaniki Babki a małoletniego Antoniego Rouby iey Wnuka przed aktami Ziem. Oszmiańskimi zaniesione, a przez niejakiegoś Alexandra Charewicza podpisane oświadczenie, w którym wyrażając nie chwalebne z Teodozym Konwickim zawarcie słobów Mażeńskich, i dalsze zadając zdróżności, od Dóbr na żalującą po zeszyłym Hromyco Jey Wuia spadłych u-

sunąć staranosię. Ten krok niech krzywdzi Autorów onego, intrygą i zyskiem własnym zajętych; nim zaś tak z niemi, iakoteż z podpisującym oświadczenie przy zapytaniu się Go czy miał moc sobie daną do uskutecznienia tego, prawne żalca rozpocznie kroki, tēm czasem winna jest pokrótce na też oświadczenie odpowiedzieć. Zeszyły Andrzej Hromyka posiadał w Poie Oszmiań. majątność Biérwieniszki oraz Polany, Cieleyszyzki i dalsze; po zeyściu Jego żalująca iako prawa Sukcessorka, półowy tych dóbr stała się aktorką, iak o tēm przekonywa w Roku tysiąc osiemset dwónastym marca dwudziestego osmego i dwudziestego dziewiętego dnia czyniona et Eorundem dnia piętego aprila przed aktami Ziem. Oszmiań. zeznana Intromissya. Zaden przeto wypadek, usunąć żalca od Jey własności nie jest w stanie, tēm bardziej związek Mażeński z Urodzonym Konwickim, gdyż ten będąc rodowitości Szlacheckiey w każdym czasie złoży, gdzie będzie potrzeba, tego dowody, i przekonania, że bezkarnie na obcy honor targać się nie można. Żalca zaś znając osoby do skrzywdzenia onę dążące, nie dziwi się wprawdzie śmiałemu Ich w tēm postępkowi, gdyż ten odpowiada Ich Charakterowi, a dogadza serous w przekonaniu zaś, że u światłych w publiczności słowa bez dowodów i bardziej na osobistym przez kogoś zysku oparte, nie stanowią opinii, kończy na niniejszym usprawiedliwieniu się, a obżlich tak wpływających do Intrygi iakoteż pozwalających użycia swojego imienia, niemniej dokonaną przez nich podstępnie i bez wiadomości żalcoy z krzywdą onę, Intrumissyą najsolenniej manifestuje. U tego oświadczenia podpis w protokole takowy. Barbara Konwicka.

Correctum Adam Dankusza

Ziem. Pttu Wileń. Regent.

L I C Y T A C Y A

1 Po zeszyłym ś. p. Franciszku Sztainingierze Kupcu i Obywatelu Wileńskim pozostałe Instrumenta, iako to: Skrzypce Tyrolskie, Altówki, Kwartyole, Bassetornie, Klarynety, Oboie, Waltornie, Wieleńczele, Tryangula, Zele, Gitary Angielskie i Hiszpańskie, Puzderka do Skrzypiec, oraz inne artykuła na Regestrze będące, w Domu Po-Jocherowskim na ulicy Zamkowej w Wilnie będącym, w dniu 13 teźniejszego miesiąca Januariusi po południu odgodziny drugiey zaczną się wyprzedawać przez publiczną Licytacją, iakowa odbywać się będzie, aż do ukończenia wyprzedazy. Zyczący przeto nabyć wymienione artykuła, aby raczyli na Licytacji nabywać się. W tēm celu dla powszechney wiadomości wydaję niniejszą awizacyą. Dnia 5 Januariusi 1815 roku.

Jakub Hahn Radny M. G. W.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

1 Syn mój Karol Wolgemut iadący z Litwy do Warszawy, z pewnym Officerem Polskim, którego nazwiska nie wiem, zaginął pod Wilnem w końcu miesiąca Nowembra 1812 roku. — Syn mój, ma lat 11, oczu i włosów ciemnych, twarzy okrągłej i mierzego wzrostu. Ktoby o wspomnionym Karolu Wolgemucie powziął iaką wiadomość, niech raczy o tēm donieść stroskanę o swego syna matce, mieszkającej teraz w Wilnie w Pałacu JW. Łopacińskiego obok domu W. Reyzera, blisko Klasztoru PP. Bosacek, a prócz wdzięczności, przyzwolitą odbierze nagrodę. — W Wilnie dnia 6go stycznia 1815 roku.

Margueryte Wolgemut

1. Wyieżdżający do S. Petersburga życzy sprzedać, za cenę bardzo umiarkowaną przypadłą dla niego z Exdywizyi wiecznością ziemię, w Powiecie lidzkim, w parafii Bieniakowski, nad rzeką żyżmą, położoną, w sąsiedztwie z majątkami Barona Sakena, PP. Korzeniewskich i Mackiewiczów. Chcący tę ziemię nabydź, mogą się udać do Kommissyonera 7mej klasy Udelowa, w domu Pawłowskiego, na ulicy rudnickiey, dla zupełney informacyi i ułożenia się.

2. W handlu nowozałożonym Tichona Zajcowa, w domu niegdys Jocherowey pod Nrem 15 w mieście Wilnie na przeciw pałacu JW. Hrabini Brzostowskiej Starościney Puńskiej, idąc ku Ostrey Bramie położonym, znajdują się świeżo transportowane Konfitury Kijowskie, w różnym gatunku z fruktów i jagod na sucho i w ulepie smażone, oraz Syrop do wody wielugatunkowy, dostać tego można w każdej porze za bardzo stosowną cenę.